

**Sfânta Tereza de Lisieux,
prima noastră soră
și inspiratoare a Congregației**

Drumul spiritual a Părintelui Amilcare Boccio s-a împletit încă din tinerețe cu figura Sfintei Tereza de Lisieux.

Figura tinerei carmelitane apare în viața Părintelui Amilcare când înțelege că vocația sa nu este să devină misionar în ținuturi îndepărtate, ci să coopereze la triumful Inimii Sfinte a lui Isus în lume, rămânând în țara sa natală.

Această schimbare de perspectivă și de dorințe are loc în zilele de încercare, care totuși se vor dovedi a fi de mare har.

În 1911, Amilcare a citit pentru prima dată cartea „Istoria unui suflet” a Fericitei Tereza a Pruncului Isus și această lectură i-a indicat clar calea de a conduce sufletele: „Îmi amintesc că în 1911, mergând la Părintele Orione, văzusem cartea vieții acestei Sfinte și doream să o cumpăr. Am citit-o, am simțit să o stimez pe Sfânta Tereza, să sa o urmez, să conduc. suflete pe calea încrederii, simplității, iubirii”.

Încurajat de această nouă perspectivă, tânărul cleric își continuă drumul: din ce în ce mai atras de iubirea milostivă a lui Isus, el devine un apostol valid condus de unicul mare ideal de a răspunde Iubirii cu iubire.

În 1918, în timp ce se afla în convalescență în spital, după ce a fost rănit în luptă pe Muntele Grappa, Părintele Boccio a citit din nou „Istoria unui suflet” și, în capitolul opt, a găsit cuvintele care inspiră prima idee clară a „Micilor fiice ale Inimii Sfinte a lui Isus”.

„În 1918 - citind capitolul opt din „Istoria unui suflet” - am avut un gând clar despre voi, că veți fi „mici victime ale iubirii”; că veți veni în casa Domnului să aduceți roade în har și să trăiți o viață de simplitate și iubire”.

Părintele Amilcare se simte invitat să adune un grup de suflete mici și generoase care să colaboreze la stabilirea Împărăției milostivirii Domnului printr-o viață de simplitate și iubire; suflete care ar fi fost „mici jertfe ale iubirii”.

Dar care cuvinte ale Sfintei Tereza l-au atins mai mult pe tânărul preot îndrăgostit de Dumnezeu, pentru a avea inspirația pentru o nouă lucrare în Biserică?

El însuși ne spune asta în câteva scrieri scurte pe biletele de hârtie nepublicate

Victimele iubirii: este realizarea dorinței Fericitei Tereza a Pruncului Isus:

«O, stăpânul meu divin, nu va fi altceva decât dreptatea ta care să-și primească arderile de tot? Nu are nevoie și iubirea ta milostivă? El este peste tot necunoscut și respins. Acele inimi cărora ai vrea să-i faci un cadou generos se îndreaptă către creaturi... cerându-le fericirea din afecțiunea mizerabilă a scurtelor momente în loc să se arunce în brațele tale și să accepte flacăra delicioasă a iubirii tale infinite. O, Dumnezeule, va rămâne această iubire disprețuită închisă în inima ta? Mi se pare că dacă ai găsi suflete care s-ar oferi „Victime iubirii Tale” le-ai consuma repede și te-ai bucura să nu comprime atât de mult flăcările de tandrețe infinită care sunt cuprinse în tine”

„Această iubire milostivă mă reînnoiește, mă purifică în fiecare clipă și nu lasă nicio urmă de vinovăție în inima mea”. (B. Tereza a Pruncului Isus. Viața capitolul 8). B 2)

Victime ale iubirii pentru că se jertfesc direct și mai ales nu dreptății lui Dumnezeu pentru ca aceasta să fie liniștită, și milostivirii iubirii lui Dumnezeu pentru ca aceasta să triumfe. Sfânta carmelită franceză, în pasajul citat din autobiografia ei, a notat că iubirea milostivă a lui Dumnezeu era necunoscută și respinsă; ba mai mult, ea a realizat că nici acele inimi cărora le-ar fi dorit să se dezvăluie nu puteau să o accepte și a preferat afecțiunea efemeră a creaturilor dragostei infinite a Creatorului.

Din această amară observație a apărut o întrebare din inima tinerei călugărițe, care a manifestat strigătul de dragoste al iubitei față de Mire: „Dumnezeul meu, va rămâne această iubire disprețuită închisă în inima ta?”.

Părintele Amilcare Boccio a vrut să răspundă la această întrebare dând viață unei noi Congregații care avea ca scop să primească această iubire de Dumnezeu și să o facă să triumfe în toate inimile.

Preotul Amilcare Boccio, citind acest pasaj din Sfânta Teresina, s-a simțit inspirat să înceapă Congregația noastră cu titlul: „Victimele iubirii pentru triumful iubirii milostive a Inimii euharistice a lui Isus”. Zece ani mai târziu, Biserica ne-a dat numele actual de „Mici Fiice ale Sfintei Inimi a lui Isus”.